

Startside > ... > Domstolsprocedurer > Civilretlige Sager > Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser Sådan Fuldbyrdes En Dom > Estonia

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Sådan fuldbyrdes en dom

Estland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved fuldbyrkelse på det civil- og handelsretlige område forstås, at skyldners aktiver anvendes til at fyldestgøre kravet i fuldbyrkelsesgrundlaget, eller at skyldner forpligtes til at udlevere en person eller undlade at udføre en bestemt handling.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrkelse?

Fogeder (*kohtutäiturid*) - find kontaktoplysninger [her](#).

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrkelse?

3.1 Proceduren

En retsafgørelse fuldbyrdes:

1) efter dens ikrafttræden

En dom træder i kraft, når den ikke længere kan anfægtes på anden måde end ved fornyet prøvelse (*teistmimenetus*). Hvis en dom ankes på lovlig vis, suspenderes dens ikrafttræden. Hvis den ankes delvist, træder den del af dommen, der ikke er anket, i kraft. Hvis en dom ankes for så vidt angår en del, der ikke vedrører fastsættelse af sagsomkostningerne, vil den del af dommen, hvorved størrelsen af sagsomkostningerne fastsættes, heller ikke træde i kraft. En dom, der er trådt i kraft, er bindende for parterne i sagen, for så vidt som det krav, der er fremsat i søgsmålet eller modsøgsmålet, er afgjort på grundlag af de omstændigheder, der ligger til grund for sagen, medmindre andet er fastsat ved lov.

En dom fuldbyrdes på grundlag af en anmodning fra sagsøgeren.

2) før dens ikrafttræden, hvis retten har erklæret, at den er genstand for øjeblikkelig fuldbyrkelse

En dom, der er erklæret umiddelbart eksigibel, fuldbyrdes, før den træder i kraft. Domstolen erklærer en dom umiddelbart eksigibel enten ved selve dommen eller ved en kendelse.

Domme fuldbyrdes på grundlag af et fuldbyrkelsesgrundlag.

Fuldbyrkelsesgrundlag på det civil- og handelsretlige område kan omfatte følgende:

- domme og kendelser i civilretlige sager, der er trådt i kraft eller er umiddelbart eksigible
- afgørelser truffet af udenlandske staters domstole, som anerkendes eller kan fuldbyrdes uden anerkendelse
- afgørelser truffet af voldgiftsretter, der opererer permanent i Estland, og afgørelser truffet af andre

voldgiftsretter, som er erklæret eksigible

- afgørelser truffet af et udvalg for arbejdsretlige konflikter (*töövaidluskomisjon*) eller et lejeudvalg (*üürikomisjon*), som er trådt i kraft.

En udtømmende liste over tvangsfuldbyrdsesgrundlag findes i artikel 2 i [loven om tvangsfuldbyrdelse](#) (*täitemenetluse seadustik*).

Hvis et fuldbyrdsesgrundlag ikke efterkommes frivilligt, kan der indledes en fuldbyrdsessag på grundlag af en anmodning fra sagsøgeren.

Krav som følge af de fuldbyrdsesgrundlag, der er fastsat ved lov, fuldbyrdes i henhold til loven om tvangsfuldbyrdelse. Fuldbyrdelsen af fuldbyrdsesgrundlag varetages af fogeden, medmindre andet er fastsat ved lov.

- Fogeden gennemfører fuldbyrdsessagen på grundlag af en anmodning fra en sagsøger og et fuldbyrdsesgrundlag. Fogeden gennemfører fuldbyrdsessagen, uanset om der er indgivet en anmodning fra en sagsøger, hvis fuldbyrdsesgrundlaget er en afgørelse om betaling af en afgift til fogeden eller om betaling af fuldbyrdsesudgifterne, og i andre tilfælde, der er fastsat ved lov.
- I en fuldbyrdsessag oprettes der en sagsmappe, som beskriver fuldbyrdsesforanstaltningerne og de meddelelser, der er sendt, i kronologisk rækkefølge. De dokumenter, der er modtaget og udstedt af fogeden i fuldbyrdsessagen, eller eksemplarer heraf, gemmes i sagsmappen.
- Hvis betingelserne for at indlede en fuldbyrdsessag er opfyldt, underretter fogeden skyldner herom. Fuldbyrdsessagen anses for påbegyndt efter forkyndelse af en fuldbyrdsesmeddelelse for skyldneren.
- Fogeden skal forkynde fuldbyrdsesmeddelelsen for skyldneren, og til parterne i fuldbyrdsessagen skal der udleveres en erklæring om beslaglæggelse af ejendom, en auktionsrapport, fogedens afgørelser om klager over dennes handlinger og andre dokumenter som fastsat i lovgivningen.
- Hvis der ikke er fastsat noget vilkår ved lov eller ved en retsafgørelse om frivillig opfyldelse af betingelserne i et fuldbyrdsesgrundlag, fastsættes dette vilkår af fogeden. Fristen må ikke være kortere end 30 dage, medmindre andet er fastsat i loven om tvangsfuldbyrdelse. Med sagsøgers samtykke kan fogeden fastsætte en frist på over 30 dage for frivillig efterkommelse af et fuldbyrdsesgrundlag.

Fogeden skal straks træffe alle ved lov fastsatte foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde et fuldbyrdsesgrundlag, indsamle de oplysninger, der er nødvendige for fuldbyrdsessagen, og forklare parterne i fuldbyrdsessagen deres rettigheder og forpligtelser.

- Fogeden kan udsætte en fuldbyrdsesforanstaltning på grundlag af en anmodning fra sagsøger eller en tilsvarende retsafgørelse, eller når den person, der gennemfører fuldbyrdsessagen, ikke længere er den samme.
- En domstol kan på grundlag af en skyldners anmodning udsætte fuldbyrdsessagen eller forlænge eller udsætte fuldbyrdelsen, hvis det ville være urimeligt over for skyldner at fortsætte sagen. Herved skal der tages hensyn til sagsøgers interesser og andre forhold, herunder skyldners familiemæssige og økonomiske situation.

3.2 De vigtigste betingelser

Forudsætninger for fuldbyrdelse af et fuldbyrdsesgrundlag:

1. En retsafgørelse, der er trådt i kraft, eller en afgørelse truffet af et udvalg for arbejdsretlige konflikter eller et lejeudvalg, som er trådt i kraft, og som er forsynet med en påtegning om ikrafttræden, accepteres med henblik på fuldbyrdelse. En afgørelse, der er umiddelbart eksigibel, er ikke forsynet med en påtegning om ikrafttræden.
2. Hvis der er tale om en genstand, der på grund af sin art er beregnet til den ene ægtefælles personlige brug, formodes det, at genstanden tilhører den ægtefælle, der skal bruge genstanden som følge af dennes art.
3. Det er tilladt at fremsætte et krav om betaling fra ægtefællernes fælles ejendom med samtykke fra den ægtefælle, der ikke er skyldner, eller hvis det i henhold til fuldbyrdsesgrundlaget kræves, at begge ægtefæller opfylder forpligtelsen. En sagsøger kan kræve, at den fælles ejendom deles, og at der fremsættes et krav om betaling fra den del af den fælles ejendom, der tilhører skyldneren. I tilfælde af tvangsfuldbyrdelse i ægtefællernes fælles formue i forbindelse med en fuldbyrdsesprocedure vedrørende en af ægtefællernes formuegoder formodes samtykket fra den ægtefælle, der ikke er

skyldner, at være til fordel for sagsøgeren. Den pågældende ejendom kan beslaglægges og sælges. Formodningen om samtykke finder ikke anvendelse på fast ejendom, der ejes af den ægtefælle, der ikke er skyldner, dennes indkomst eller penge på en bankkonto, der er åbnet i vedkommendes navn. Den ægtefælle, der ikke er skyldner, underrettes om beslaglæggelsen af de formuegoder, der er omhandlet i dette afsnit, og oplyses om muligheden for at gøre indsigelse.

4. For at gøre krav på betaling fra fælles ejendom kræves der et fuldbyrdelsesgrundlag, der gælder for alle partnere.
5. Hvis skyldneren afgår ved døden under fuldbyrdelsessagen, videreføres sagen over for skyldners bo, medmindre andet er fastsat ved lov.
6. Hvis et fuldbyrdelsesgrundlag også finder anvendelse på sagsøgers eller skyldners retlige efterfølger, som er angivet heri, accepterer fogeden fuldbyrdelsesgrundlaget, hvis retssuccessionen er bevist for fogeden ved en retsafgørelse, en udskrift fra et offentligt register eller et notarialdokument. Det samme gælder, når en retsafgørelse vedrørende en person, der er i besiddelse af en genstand for en tvist, fuldbyrdes, og den pågældende person ikke længere er den samme, efter at retsafgørelsen er afsagt.
7. Hvis en fordrings forfaldsdato som angivet i et fuldbyrdelsesgrundlag afhænger af udløbet af en frist eller opfyldelsen af en betingelse, kan fuldbyrdelsesforanstaltninger påbegyndes efter fristens udløb, forfaldsdatoen eller opfyldelsen af betingelsen.
8. Hvis fuldbyrdelsessagen afhænger af den sikkerhed, der skal stilles af sagsøger, kan sagen først påbegyndes, hvis det er attesteret i et skriftligt dokument, at sikkerheden er stillet, og en kopi af dokumentet er blevet forkyndt for skyldner eller udleveret til skyldner sammen med fuldbyrdelsesmeddelelsen.
9. Hvis efterkommelsen af et fuldbyrdelsesgrundlag afhænger af, at sagsøger samtidig opfylder en forpligtelse over for skyldneren, kan fogeden ikke indlede fuldbyrdelsessagen, før sagsøgerens forpligtelse er blevet opfyldt, eller, hvis sagsøger eller fogeden har tilbudt skyldner, at sagsøgeren opfylder forpligtelsen, indtil skyldners urimelige afvisning af at acceptere denne opfyldelse eller skyldners forsinkede accept af andre grunde.
10. Hvis en sagsøger har brug for et arvebevis eller ethvert andet dokument med henblik på tvangsfuldbyrdelse, kan sagsøger i stedet for skyldner, anmode om, at en notar eller en forvaltningsinstans udsteder det. Sagsøgeren skal i den forbindelse forelægge fuldbyrdelsesgrundlaget.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Et krav om betaling kan fremsættes mod skyldners løsøre og faste ejendom og skyldners ejendomsrettigheder. Hvis gælden er opstået som følge af manglende betaling af børnebidrag, kan en domstol under fuldbyrdelsessagen suspendere visse af skyldners rettigheder og tilladelser udstedt til skyldneren eller forbyde udstedelsen heraf.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Fremsættelse af et betalingspåkrav rettet mod løsøre:

Hvis der fremsættes et betalingspåkrav rettet mod løsøre, beslaglægges og sælges den pågældende ejendom. Fra og med beslaglæggelsestidspunktet må skyldner ikke disponere over den beslaglagte ejendom. Fordringshavers krav vil sammen med bøder for forsinket betaling og andre krav om sikkerhedsstillelse, hvis omfang er angivet i tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget, blive fyldestgjort ved hjælp af de midler, der er modtaget fra salget. Løsøre beslaglægges ikke, hvis det kan formodes, at midlerne fra salget af den beslaglagte ejendom kun ville være tilstrækkelige til at dække fuldbyrdelsesudgifterne. Fogeden overfører de beløb, der er indbetalt til fogedens officielle bankkonto som følge af tvangsfuldbyrdelse af skyldnerens aktiver (herefter "tvangsfuldbyrdelsesindtægter"), til fordringshaver senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af midlerne.

Hvis der fremsættes et finansielt krav mod staten eller en lokal myndighed, udstedes der et monetært betalingspåkrav. Hvis et monetært betalingspåkrav ikke er efterkommet inden for en rimelig frist, fremsættes betalingspåkravet mod genstande.

Fra beslaglæggelsestidspunktet har sagsøgeren pant i den beslaglagte genstand. Pant i de beslaglagte aktiver giver sagsøgeren de samme rettigheder som en panteret, der er fastsat på grundlag af en kontrakt eller enhver

lovbestemt panterettighed, medmindre andet er fastsat ved lov.

Fogeden sælger det beslaglagte løsøre ved en offentlig elektronisk eller mundtlig auktion, hvor fortegningsretten ikke kan gøres gældende. Efter anmodning fra en sagsøger eller en skyldner kan fogeden sælge de beslaglagte genstande på en anden måde end ved mundtlig eller elektronisk auktion, hvis auktionen ikke lykkes, eller det kan formodes, at genstanden ikke kan sælges på en auktion, eller den formodede fuldbyrdelsesindtægt fra auktionen vil være betydeligt mindre end fuldbyrdelsesindtægterne ved salg af genstanden på anden vis.

Fogeden fordeler fuldbyrdelsesindtægterne fra salget af genstande mellem sagsøgere og andre personer, der har ret til disse indtægter, i den rækkefølge, hvori panterettighederne er erhvervet, eller ifølge en aftale indgået mellem sagsøgerne. Det beløb, der er tilbage efter dækning af fuldbyrdelsesudgifterne og fyldestgørelse af krav, returneres til skyldner. Hvis de modtagne fuldbyrdelsesindtægter ikke er tilstrækkelige til at dække alle krav, og sagsøgerne ikke er i stand til at nå til enighed om fordelingen af midlerne, fordeler fogeden fuldbyrdelsesindtægterne mellem sagsøgerne i fuldbyrdelses sagen i henhold til en fordelingsplan. Fuldbyrdelsesudgifterne trækkes fra de indtægter, der skal fordeles i henhold til fordelingsplanen.

Fremsættelse af et betalingspåkrav rettet mod fast ejendom:

Hvis der fremsættes et betalingspåkrav rettet mod fast ejendom, vil en sådan ejendom enten blive beslaglagt og solgt, eller den vil blive sat under obligatorisk administration. I så fald vil sagsøgerens krav blive fyldestgjort med indtægterne fra den obligatoriske administration. Der kan fremsættes et betalingspåkrav rettet mod fast ejendom, hvis en skyldner er opført i tingbogen som ejer, eller hvis skyldneren er arving til ejeren som opført i tingbogen. Et betalingspåkrav rettet mod fast ejendom fremsættes også mod ejendom, som er genstand for et realkreditlån.

For at beslaglægge fast ejendom registrerer fogeden den faste ejendom, dens inventar og eventuelle andre genstande, der er dækket af pant, forbyder afhændelse heraf og indfører dette forbud i tingbogen. Når der er foretaget beslaglæggelse, forbliver fast ejendom i skyldnerens besiddelse, og skyldneren kan administrere og anvende den inden for rammerne af den almindelige forvaltning, medmindre ejendommen er underlagt tvangsadministration. Fra og med beslaglæggelsestidspunktet må skyldner ikke disponere over den beslaglagte ejendom. Hvis beslaglæggelsen også omfatter løsøre, kan løsøret, ved beslaglæggelsen af den faste ejendom, afhændes inden for rammerne af den løbende forvaltning. Fast ejendom sælges enten på tvangsauktion eller af skyldner under tilsyn af en foged efter forudgående samtykke fra sagsøger.

Fast ejendom underlægges obligatorisk administration på grundlag af en anmodning fra en foged, sagsøger eller skyldner. En obligatorisk ejendomsadministrator har ret til at tage fast ejendom i besiddelse på grundlag af en kendelse, der udpeger den pågældende som administrator. En administrator har ret og pligt til at foretage alle transaktioner og handlinger, der er nødvendige for at bevare den faste ejendoms tilstand og for den løbende forvaltning heraf. Den obligatoriske administration bringes til ophør ved en afgørelse truffet af fogeden, når sagsøgers krav er fyldestgjort.

Fogeden fordeler fuldbyrdelsesindtægterne fra salget og den obligatoriske administration af fast ejendom mellem sagsøgerne og andre, der har ret til disse indtægter, på grundlag af deres rangordning i henhold til tingbogen og i kendelsen om beslaglæggelse eller på grundlag af en aftale mellem sagsøgerne. Fuldbyrdelsesudgifterne fratrækkes de fuldbyrdelsesindtægter, der skal fordeles i henhold til fordelingsplanen.

Fremsættelse af et betalingspåkrav rettet mod ejendomsret:

Et betalingspåkrav kan rettes mod skyldners konto. Et kreditinstitut giver oplysninger til fogeden om, hvorvidt der findes en konto eller ej. En konto beslaglægges på grundlag af et beslaglæggelsesdokument i det omfang, det er angivet heri. For så vidt angår det beløb, der er blevet beslaglagt i medfør af beslaglæggelsesdokumentet, overføres midlerne på kontoen til fogedrettens officielle bankkonto, medmindre fuldbyrdelsesgrundlaget er en kendelse om efterkommelse af et påbud, bortset fra kendelser om efterkommelse af et krav om børnebidrag fremsat i forbindelse med en retssag. Hvis skyldners konto på beslaglæggelsestidspunktet ikke indeholder midler i den størrelsesorden, der er angivet i beslaglæggelsesdokumentet, betragtes de midler, der indbetales til kontoen efter beslaglæggelsestidspunktet op til det udestående beløb, også som beslaglagt. De midler, der indbetales til kontoen efter beslaglæggelsestidspunktet, overføres til fogedrettens officielle bankkonto, indtil det i beslaglæggelsesdokumentet angivne beløb er beslaglagt. Hvis en foged udsteder et dokument om beslaglæggelse af en skyldners konto til et kreditinstitut med henblik på beslaglæggelse, vil beslaglæggelsen

også blive anset for at have virkning i forhold til konti, som skyldneren måtte åbne i fremtiden. Et kredit- og betalingsinstitut kan nægte at åbne en konto for en skyldner, der har en eksisterende konto, for hvilken det samme institut fuldbyrder et beslaglæggelsesdokument udstedt af en foged.

Der kan fremsættes betalingspåkrav rettet mod værdipapirer. For at beslaglægge de værdipapirer, der er anført i artikel 2 i den estiske lov om forvaltning af værdipapirregistre (*väärtpaperite keskregistri seadus*), vil fogeden give registratoren instruks om at indføre et forbud mod at afhænde rettigheder og forpligtelser. Et værdipapir er beslaglagt, når det er indefrosset i registret. Fogeden sælger værdipapirer i overensstemmelse med bestemmelserne om fremsættelse af betalingspåkrav rettet mod løvsøre. Fogeden har ret til at registrere et registreret værdipapir i købers navn og indgive de nødvendige ansøgninger herom på skyldners vegne. Fogeden forelægger en veksels, check eller en obligation til betaling, hvis værdipapiret tillader det.

Et betalingspåkrav kan gøres gældende mod en anpart i et anpartsselskab. Hvis en anpart i et anpartsselskab ikke er opført i det register, der føres af værdipapircentralen (*väärtpaperite keskregister*), anses andelen for beslaglagt i henhold til proceduren for beslaglæggelse af løvsøre. Fogeden underretter anpartsselskabets bestyrelse om beslaglæggelsen. Fogeden sælger anparter i et anpartsselskab efter bestemmelserne om fremsættelse af betalingspåkrav rettet mod løvsøre. Den foged, der har solgt en anpart, sender senest to dage efter auktionen en meddelelse om overdragelse af anparten i den form, der er fastlagt af ministeren med ansvar for dette område, til registratoren for handelsregistret (*äriregister*).

Ud over ovenstående kan et betalingspåkrav også rettes mod finansielle forpligtelser over for tredjepart, et medlemskab af en byggeförening, en andel i et partnerskab, en umistelig ret og andre ejendomsrettigheder.

Begrænsning af rettigheder i tilfælde af skyldigt børnebidrag:

Hvis en skyldner ikke løbende betaler børnebidrag inden for tre måneder i løbet af den fuldbyrdelsessag, der er indledt med henblik på inddrivelse af et sådant bidrag, og fogeden ikke har været i stand til at inddrive det ud af skyldnerens aktiver, kan en domstol med sagsøgerens samtykke og på grundlag af en anmodning fra fogeden, efter først at have underrettet skyldner herom, træffe afgørelse om, at følgende rettigheder og tilladelser suspenderes for en ubestemt periode:

- jagtrettigheder
- ret til at føre motorkøretøj
- våbentilladelser og tilladelser til at erhverve våben
- ret til at føre fritidsfartøjer og personlige vandfartøjer
- fiskerilicenser.

Retten kan på samme betingelser erklære følgende dokumenter, som skyldner er i besiddelse af, ugyldige og forbyde udstedelsen heraf i en periode på op til to år:

1. estisk pas
2. udenlandsk pas
3. rejsedokument til flygtninge
4. midlertidigt rejsedokument
5. søfartsbog
6. bevis for tjeneste ombord på skibe
7. diplomatpas.

Hvis retten på grundlag af dette afsnit begrænser en skyldners ret, suspenderer dennes tilladelse eller begge dele eller tilbagekalder et dokument, som vedkommende er i besiddelse af, skal den også ved samme retskendelse forbyde tildeling af samme rettighed, tilladelse eller dokument eller alle disse. Retten kan samtidig begrænse flere af de rettigheder, der er anført i dette afsnit, suspendere gyldigheden af flere tilladelser eller erklære flere dokumenter ugyldige og forbyde udstedelse heraf.

Ved en kendelse kan en domstol genindføre en skyldners rettighed eller gyldigheden af en tilladelse og give skyldner mulighed for at få tildelt en rettighed, en tilladelse eller et dokument igen efter anmodning fra skyldner, hvis:

- skyldner har betalt børnebidrag i mindst tre måneder
- skyldner har aftalt en betalingsplan med sagsøgeren og overholdt den i mindst tre på hinanden følgende

måneder

- afslag på genindførelse af en rettighed eller ny tildeling af en rettighed ville være urimelig over for skyldneren
- forpligtelsen til at betale børnebidrag er udløbet.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Forældelsesfristen for krav, som er anerkendt ved en dom, der er trådt i kraft, og for krav, der udspringer af et retsforlig eller et andet fuldbyrdelsesgrundlag, er ti år. Forældelsesfristen løber fra dommens ikrafttræden eller udstedelsen af ethvert andet fuldbyrdelsesgrundlag, men ikke før fordringen forfalder.

Forældelsesfristen for krav om opfyldelse af gentagne forpligtelser, med undtagelse af krav om opfyldelse af forpligtelser til underholdspligt over for børn, er tre år for hver særskilt forpligtelse uanset retsgrundlaget for kravet. Forældelsesfristen løber fra udgangen af det kalenderår, hvor den fordring, der svarer til forpligtelsen, forfalder. Forældelsesfristen for krav om underholdsbidrag til børn er ti år for hver særskilt forpligtelse.

Hvis skyldneren afgår ved døden under fuldbyrdelsessagen, videreføres sagen over for skyldners bo, medmindre andet er fastsat ved lov.

Før udløbet af fristen for at give afkald på arv eller acceptere arv må fuldbyrdelsessager på grundlag af et krav mod et bo kun føres over for boet. I dette tilfælde kan der ikke fremsættes betalingspåkrav rettet mod boet vedrørende forpligtelser, som påhviler efterfølgeren personligt.

Hvis et fuldbyrdelsesgrundlag også finder anvendelse på sagsøgers eller skyldners retlige efterfølger, som er angivet heri, accepterer fogeden fuldbyrdelsesgrundlaget, hvis retssuccessionen er bevist for fogeden ved en retsafgørelse, en udskrift fra et offentligt register eller et notarialdokument. Det samme gælder, når en retsafgørelse vedrørende en person, der er i besiddelse af en genstand for en tvist, fuldbyrdes, og den pågældende person ikke længere er den samme, efter at retsafgørelsen er afsagt.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

En part i en fuldbyrdelsessag kan indgive en klage til en foged over en afgørelse eller en fogeds handlinger i forbindelse med dennes gennemførelse af et fuldbyrdelsesgrundlag eller afvisning af at træffe en fuldbyrdelsesforanstaltning, senest ti dage efter at klageren får eller burde have fået kendskab til den pågældende afgørelse eller foranstaltning, medmindre andet er fastsat ved lov.

En part i en sag kan kære en afgørelse truffet af en foged vedrørende en klage til distriktsdomstolen i den retskreds, hvor fogedens kontor befinder sig, senest ti dage efter afgørelsens afsigelse. En fogeds afgørelse eller handling kan ikke ankes til en domstol, hvis ikke den først er kæret til fogedretten.

En dommerkendelse kan kæres i forbindelse med fuldbyrdelsessagen, medmindre andet er fastsat ved lov.

Parterne i en sag kan også kære en distriktsdomstols kendelse om suspension af en rettighed og gyldigheden af en tilladelse udstedt til en skyldner og om forbud mod at give den pågældende en rettighed eller tilladelse i henhold til den procedure, der er fastsat i [den civile retsplejelov](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*). En kredsdomstols dom om kæren af en distriktsdomstols kendelse kan ankes.

En skyldner kan anlægge sag mod en sagsøger med henblik på at få afvist en tvangsfuldbyrdelse i henhold til et fuldbyrdelsesgrundlag, navnlig fordi kravet er fyldestgjort, udsat eller indstillet. Fyldestgørelse af kravet i søgsmålet berører ikke fuldbyrdelsesgrundlagets gyldighed eller retskraft. Sådanne indsigelser tages kun i betragtning, hvis de grunde, de er baseret på, opstår efter, at retsafgørelsen er trådt i kraft. Et sådant søgsmål kan anlægges indtil afslutningen af fuldbyrdelsesproceduren (artikel 221 i loven om tvangsfuldbyrdelse).

En tredjepart, der har ret til en genstand for tvangsfuldbyrdelse, og som forhindrer tvangsfuldbyrdelsen, navnlig en ejendomsrettighed eller en begrænset tinglig rettighed, kan indgive en anmodning om, at beslaglagt ejendom frigives, eller at tvangsfuldbyrdelsen afvises af andre årsager, til en domstol i den retskreds, hvor tvangsfuldbyrdelsen finder sted.

Senest 30 dage efter fremsendelsen af en auktionsrapport kan en part i en fuldbyrdelsessag anlægge sag ved en

domstol med henblik på, at auktionen erklæres ugyldig, hvis ejendommen er blevet solgt til en person, der ikke havde ret til at købe den, eller hvis auktionen blev gennemført på grundlag af en ugyldig beslaglæggelse eller i strid med andre væsentlige betingelser for auktionen. Hvis en auktion erklæres ugyldig, kan skyldneren kræve, at en køber frigiver en solgt genstand i henhold til artikel 80 i [lov om fast ejendom \(asjaõigusseadus\)](#), eller, hvis dette ikke er muligt, indgive et krav på grundlag af bestemmelserne om uretmæssig berigelse. En part i en retssag kan kræve, at fogeden yder erstatning for skade i henhold til fogedloven (*kohtutäituri seadus*).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Fuldbyrdelsesproceduren reguleres i loven om tvangsfuldbyrdelse. Begrænsninger med hensyn til beslaglæggelse af formuegoder er fastsat i artikel 53, stk. 1, hvori det fastsættes, at det er forbudt at beslaglægge mere af en skyldners ejendom, end det er nødvendigt for at fyldestgøre en fordringshavers krav og for at dække fuldbyrdelsesomkostningerne, medmindre det er umuligt at opfylde fordringshaverens krav på nogen anden måde. Beslaglæggelse efter væsentlig overtrædelse af proceduremæssige bestemmelser om beslaglæggelse er ugyldig, og der kan ikke opstå retsvirkninger heraf, navnlig hvis:

1. ejendommen er beslaglagt uden et gyldigt tvangsfuldbyrdelsesgrundlag
2. skyldner ikke er blevet underrettet om tvangsfuldbyrdelse
3. ejendele beslaglægges af en person, der ikke er bemyndiget hertil
4. en skyldner i væsentlig grad er ikke blevet underrettet om sine rettigheder i forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer, og dette har medført en krænkelse af skyldners rettigheder (artikel 55 i loven om fuldbyrdelsesprocedurer).

Listen over genstande, der ikke kan beslaglægges, findes i artikel 66 i loven om tvangsfuldbyrdelse. Følgende genstande må ikke beslaglægges eller sælges under fuldbyrdelsessagen:

1. skyldners personlige ejendele og bohave, køkkenartikler, tøj, sengetøj, senge og andre genstande, der anvendes til husholdningsformål, og som er nødvendige for at opfylde husholdningens behov, idet der tages hensyn til størrelsen af skyldners gæld
2. mindst én teknisk anordning, der sikrer, at skyldner kan udøve den ret til at modtage information, der er foreskrevet i artikel 44, stk. 1, i Republikken Estlands forfatning (*Eesti Vabariigi põhiseadus*)
3. fødevarer, der er nødvendige for en skyldner og dennes familie i en måned, og det opvarmningsmateriale, der er nødvendigt til opvarmning af boligen i én opvarmningsperiode, eller, hvis en sådan forsyning ikke foreligger på tidspunktet for fuldbyrdelsen, og erhvervelsen af en sådan forsyning ikke er sikret på anden måde, et beløb, der er nødvendigt for erhvervelsen af den pågældende forsyning
4. landbrugsudstyr, kvæg, gødningsstoffer og primære landbrugsprodukter tilhørende en person, der driver landbrug, og som er af afgørende betydning for, at en skyldner kan forsørge sig selv og sin familie indtil næste høst
5. genstande, der er nødvendige for at fortsætte en fysisk persons økonomiske eller erhvervmæssige aktiviteter eller ansættelses- eller tjenesteforhold
6. bøger og andre genstande, der anvendes af en skyldner eller et medlem af dennes familie til studier eller religiøse aktiviteter
7. regnskaber, familiefortegnelser, vielsesringe, ordrer og dekorationer tilhørende en skyldner
8. kunstige lemmer, briller og andet medicinsk udstyr, der er nødvendigt på grund af et fysisk handicap, og som anvendes af skyldner eller dennes familiemedlemmer
9. genstande, der er nødvendige for en bisættelse i skyldners familie
10. museumssamlinger for statslige museer, kommunale museer og juridiske offentligretlige personers museer og genstande tilhørende sådanne samlinger samt statslige museumssamlinger eller genstande, hvis brug er bevilget til en fond
11. arkivdokumenter
12. andre genstande, hvis beslaglæggelse er i strid med lovgivningen eller god moral
13. statens aktiver i begrænset handel og genstande, som staten eller en lokal myndighed som skyldner har brug for til at kunne udføre offentlige opgaver, og hvis afhændelse strider mod offentlige interesser. Inden der træffes en sådan afgørelse, skal en repræsentant for et kompetent ministerium eller en kompetent instans høres.

Genstande som omhandlet i punkt 1, 2, 4 og 5 ovenfor kan beslaglægges, hvis en sælger begærer

tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et finansielt krav, for hvilket der er stillet sikkerhed i form af et ejendomsforbehold som følge af salget af disse genstande. Genstande, der er nødvendige for gudsdyrkelse, jf. punkt 6 ovenfor, kan beslaglægges, hvis de anvendes på en måde, der strider mod god moral eller er strafbar.

I henhold til artikel 67 i loven om tvangsfuldbyrdelse må dyr, der holdes i hjemmet til ikke-kommercielle formål, ikke beslaglægges. På grundlag af en begæring fra en sagsøger kan en domstol tillade beslaglæggelse af et dyr af høj værdi, hvis forbuddet mod beslaglæggelse i væsentlig grad krænker sagsøgers interesser, som går forud for hensynet til dyrebekyttelse eller en skyldners legitime interesser.

Begrænsninger med hensyn til beslaglæggelse af indkomst er fastsat i artikel 131 og 132 i loven om tvangsfuldbyrdelse. Der må ikke foretages udlæg i følgende indtægter:

1. offentlige familieydelser
2. sociale ydelser til handicappede
3. sociale ydelser i henhold til [lov om social velfærd](#) (*sotsiaalhoolekande seadus*)
4. arbejdsløshedsunderstøttelse, tilskud, transport- og boligtilskud og tilskud til virksomhedsetablering, der udbetales via den estiske arbejdsløshedskasse (*Eesti Töötukassa*)
5. erstatning for legemsbeskadigelse eller sygdom, bortset fra erstatning for tabt indkomst og erstatning for ikke-økonomisk skade
6. ydelser for nedsat arbejdsevne
7. lovpligtige underholdsbidrag
8. sygesikringsydelser som omhandlet i [loven om sygesikring](#) (*ravikindlustuse seadus*), bortset fra ydelser ved midlertidig uarbejdsdygtighed
9. folkepension i det omfang, det er fastsat ved lov
10. støtte efter løsladelse fra fængsel
11. kompensation til en undertrykt person, der udbetales på grundlag af loven om personer, der er undertrykt af en besættelsesmagt (*okupatsioonirežiimide poolt represseeritud isiku seadus*).

Hvis fremsættelse af et betalingspåkrav rettet mod en skyldners øvrige aktiver ikke har ført til eller formodentlig ikke vil føre til fuldstændig indfrielse af en sagsøgers krav, og hvis beslaglæggelse er retfærdig under hensyntagen til kravets type og indkomstens størrelse, kan betalingspåkrav rettes mod den indkomst, der er angivet i punkt 5-7 ovenfor efter anmodning fra sagsøgeren. Hvis det er muligt, hører fogeden skyldner, inden der træffes afgørelse.

Der beslaglægges ikke indkomst, hvis den er lavere end den månedlige mindsteløn eller den tilsvarende andel af indkomsten i en uge eller dag^[1].

Hvis et krav om betaling af andre aktiver hos en skyldner ikke har ført til og ikke forventes at føre til fuld fyldestgørelse af et krav om børnebidrag, kan der gøres udlæg i op til halvdelen af den angivne indkomst. Hvis det beløb, der udgør udlægget i skyldnerens indkomst til opfyldelse af et krav om børnebidrag, er mindre end halvdelen af det beløb, der er angivet i dette afsnits underafsnit 1, kan der gøres udlæg i op til en tredjedel af skyldners indkomst.

Hvis fuldbyrdelsen af skyldnerens øvrige aktiver ikke har ført til eller ikke forventes at føre til fuld fyldestgørelse af kravet, kan der foretages udlæg i op til 20 % af skyldnerens indkomst hver måned — hvis dette beløb er lavere end det angivne beløb — minus det teoretiske eksistensminimum, der er offentliggjort af Estlands statistiske kontor. Dette gælder uanset antallet af verserende fuldbyrdelsesprocedurer mod skyldner. Indkomst kan ikke gøres til genstand for beslaglæggelse, hvis den ligger under det teoretiske eksistensminimum, der offentliggøres af Estlands statistiske kontor. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på fuldbyrdelse af krav om børnebidrag. Hvis skyldneren har forsørgerpligt, beregnes de 20 % på grundlag af den indkomst, der resterer efter fradrag af både det beløb, der ikke kan gøres udlæg i for hver forsørgelsesberettiget person, og det teoretiske eksistensminimum, der er offentliggjort af Estlands statistiske kontor. Senest den 1. februar hvert år offentliggør Estlands statistiske kontor det teoretiske eksistensminimum (i euro) på grundlag af data for det foregående år i officielle bekendtgørelser (*Ametlikud Teadaanded*).

Hvis en skyldner i henhold til loven forsørger en anden person eller betaler underholdsbidrag til denne person, stiger det beløb, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, med en tredjedel af den månedlige mindsteløn for hver person, over for hvem der består forsørgerpligt, medmindre et krav om underholdsbidrag til et barn er eksigibelt. For indkomst, der overstiger det beløb, der ikke må beslaglægges, kan op til to tredjedele af et

beløb, der svarer til fem gange mindstelønnen, og alle indtægter, der overstiger et beløb svarende til fem gange mindstelønnen, beslaglægges, forudsat at det beløb, der skal beslaglægges, ikke overstiger to tredjedele af den samlede indkomst (dette gælder ikke, hvis tvangsfuldbyrdelsen vedrører et krav om underholds- eller børnebidrag).

I henhold til § 133 i lov om tvangsfuldbyrdelse skal en foged efter anmodning fra en skyldner ophæve beslaglæggelsen af skyldners konto inden for tre arbejdsdage, i det omfang det sikrer skyldneren indkomst, der ikke kan gøres til genstand for udlæg (begrænsninger fastsat i §§ 131 og 132 i lov om tvangsfuldbyrdelse). Hvis der overføres indtægter svarende til mere end én måned til en skyldners konto, skal fogeden inden for tre arbejdsdage og på grundlag af en anmodning fra skyldneren ophæve beslaglæggelsen af kontoen i det omfang, det sikrer skyldneren indkomst, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, for hver forudbetalt måned i overensstemmelse med begrænsningerne i §§ 131 og 132 i lov om tvangsfuldbyrdelse. Hvis der ikke kan fastsættes en frist for anvendelsen af den indkomst, der er overført til skyldners konto, sikrer fogeden, at skyldners indkomst ikke beslaglægges i en måned. Indtil der er taget stilling til anmodningen, kan fogeden suspendere overførslen af midler til sagsøgere fra en beslaglagt konto og frigive kontoen fra beslaglæggelse i det omfang, det er nødvendigt for at forsørge skyldneren og dennes familiemedlemmer.

I henhold til artikel 1 i regeringens bekendtgørelse nr. 87 af 19. december 2024 er mindstelønnen for fuldtidsbeskæftigelse pr. 1. januar 2025 886 EUR om måneden og mindstetimelønnen er 5,31 EUR.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 16/02/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.